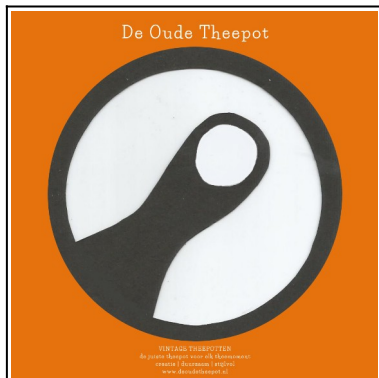




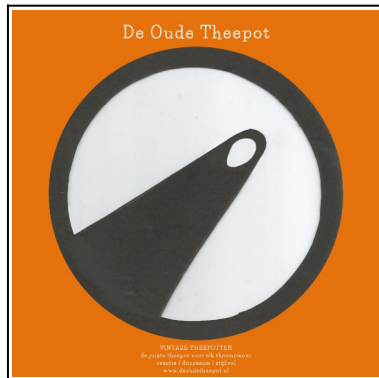
WAAR MOET JE OP LETTEN BIJ DE AANSCHAF VAN EEN THEEPOT

De anatomie van een theepot bestaat eigenlijk uit maar vier elementen (lichaam, tuit, handvat, deksel) waardoor je het een theepot mag noemen. Het holle lichaam van de theepot houdt het water vast en warm. De tuit is de gevormde trechter waardoor je de thee schenkt in het theekopje (het liefst zonder morsen of nadruppelen). Waarschijnlijk het belangrijkste deel van de theepot is het handvat of handgreep. Een theepot zonder handvat maakt thee schenken onmogelijk. Het deksel geeft toegang tot de theepot wanneer deze wordt verwijderd en sluit de vulopening af als men deze weer op de theepot plaatst. Het kiezen van een theepot is erg persoonlijk maar de volgende informatie kan doorslaggevend zijn bij de aanschaf van je volgende (vintage) theepot.

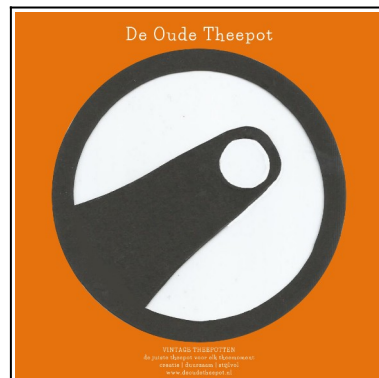
› opening van de tuit (vertreksnelheid en gedrag van de straal)



de uitloop wordt smaller en dan weer breder waardoor de straal sneller gaat lopen en dan weer langzamer (hierdoor gaat de thee spatten)



de uitloop is te smal waardoor de vertreksnelheid van de thee te groot is (hierdoor komt de thee met een plons in het kopje terecht)



de uitloop is goed (de straal wordt hier in zijn normale beweging niet gehinderd)

› scherpte van de rand aan het uiteinde van de tuit

1. wanneer de theepot recht staat

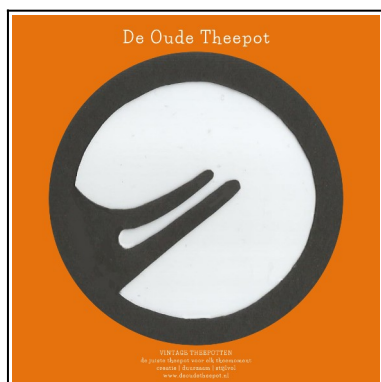
oppervlaktespanning en capillaire werking tussen de thee en het glazuur op de theepot creëren een hol oppervlak

2. wanneer je thee schenkt

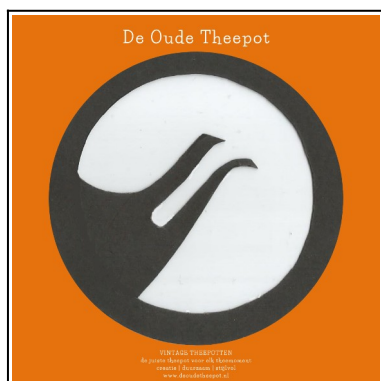
de dikte van de tuitrand bepaalt of je een brede of smalle straal krijgt

3. wanneer je klaar bent met thee schenken en de theepot weer neerzet

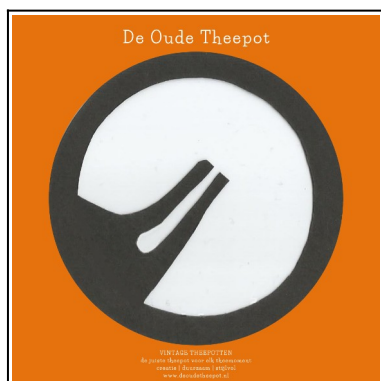
de thee stroomt terug in de theepot maar een kleine hoeveelheid thee kan over de rand van de tuit wegstromen



het afgeronde uiteinde aan de binnenkant van de tuit veroorzaakt op het laatste moment de richting van de straal waardoor de straal breekt (een ronde rand houdt meer vloeistof vast waardoor de thee gemakkelijk kan nadruppelen (hoe dikker de rand hoe groter de druppels))

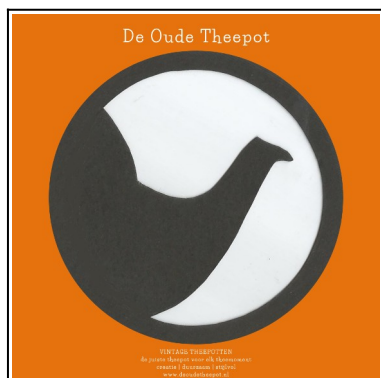


het strakke uiteinde aan de binnenkant van de tuit veroorzaakt een uitstekende straal maar de scherpe punt zelf maakt dat de straal gevoeliger wordt om te breken (een scherpe rand zorgt ervoor dat de thee op de rand komt te liggen waardoor de thee kan gaan nadruppelen)

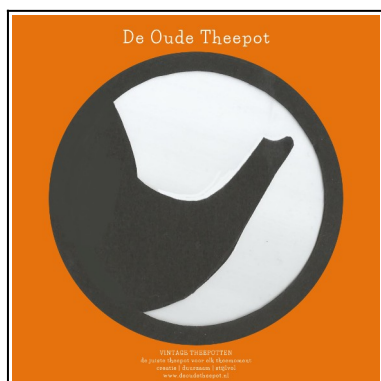


de tuit toont een ideaal compromis tussen een strak uiteinde aan de binnenkant van de tuit en de scherpte van de punt (een puntige, scherpe rand zorgt ervoor dat er geen ruimte is waar thee kan achterblijven waardoor de thee nooit kan gaan nadruppelen (één enkele druppel is acceptabel))

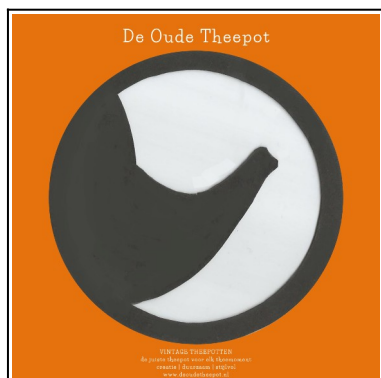
› de schuinte van de tuit wanneer de theepot recht staat



het laatste stukje van de tuit is naar beneden gericht waardoor de nog aanwezige thee nadruppelt na het schenken van de thee



het laatste stukje van de tuit is naar boven gericht waardoor de thee langs de buitenkant van de tuit loopt tijdens het schenken van de thee



het laatste stukje van de tuit is horizontaal waardoor je zonder te morsen werkt tijdens het schenken van de thee

› hoogte van de tuit ten opzichte van het deksel (bij een volle theepot)

als de tuit lager is dan het deksel zal de thee voortijdig gaan stromen

als de tuit hoger is dan het deksel zal de thee eerst uit het deksel stromen

als de tuit ongeveer op gelijke hoogte met of iets onder de lijn van het deksel is, zal de thee perfect geschonken worden